Concursul cultural-sportiv al tineretului

La Sibiu: participare numeroasă, întreceri pasionante, entuziasm...

SIBIU (de la trimisul nostru special). Zilele sînt deosebit de frumoase la Sibiu. Seara, răcoarea izvorîtă din inima pădurilor sau coborîtă de undeva din părţile Păltinişului îmbrăţişează bătrînul oraş. Dar, dimineaţa soarele apare din spatele uriaşei draperii de brazi şi între străvechile ziduri se simte parfumul verii. In aceste zile frumoase, aici la Sibiu, poţi întîlni dimineaţa şi după-amiaza pînă spre seară sute de tineri întrecîndu-se pe numeroasele baze sportive ale oraşului. Sînt zile de vacanţă, sînt zilele de desfăşurare ale unei entuziaste întreceri sportive, care a reunit la start tineri din şcoli, din întreprinderi, din uzine şi fabrici, de pe ogoare. Pe terenurile de volei, de handbal şi fotbal, pe pistele popicăriilor, pe poligoanele de tir sau în jurul meselor de şah, cei mai buni din peste 11.000 de participanţi îşi dispută acum întîietatea în cadrul fazei interasociaţii a Concursului cultural-sportiv al tineretului.

Muncind cu intensitate la popularizarea şi organizarea competiţiei, activiştii sportivi au reuşit să cuprindă în desfăşurarea întrecerilor din prima fază 11.074 de tineri.

SINT DESEMNAŢI CEI MAI BUNI

Entuziasmul care a caracterizat disputele din prima etapă s-a mărit. Pe de o parte, dorinţa tinerilor de a cunoaşte pe învinşii sau învingătorii învingătorilor lor, iar pe de altă parte, organizarea la un nivel tot mai bun a fazei interasociaţii a adus în tribunele stadioanelor şi terenurilor de sport mii de spectatori. Aşa se face, de pildă, că cu cîteva zile în urmă, pe terenul P.T.T.R., unde au avut loc semifinalele şi finalele întrecerilor feminine şi masculine de volei, nu mai exista nici un loc liber. „Galeriile" se încinseseră şi corul lor se auzea pînă departe. Îşi susţineau cu înflăcărare favoriţii indiferent dacă aceştia erau în avantaj sau erau conduşi. Din cele 22 de echipe masculine şi 16 feminine calificate pentru această etapă trebuia să se desemneze campioanele şi „miza" prezenta o importanţă deosebită. In sferturi de finale G.F.R. a învins P.T.T.R. cu 2—0, 7 Noiembrie a dispus de Electrica cu acelaşi scor, Metalurgica şi-a depăşit adversarul, formaţia Luceafărul, în două seturi, iar Drapelul roşu a obţinut victoria în meciul cu Balanţa, tot cu 2—0. Semifinalele au oferit aşa cum spuneam întreceri dîrze. Drapelul roşu a învins Electrica cu 2—0 iar cealaltă echipă calificată pentru finale, 7 Noiembrie a trecut greu de C.F.R.: scor 2—1. In finală Drapelul roşu (format din tricoterul C. Frenţiu, funcţionarul N. Jantovan, tricoterul F. Binder, tehnicianul Traian Barna, tricoterul M. Gazan, tehnicianul A. Negru şi jucătorii de rezervă O. Szabo — tricoter şi V. Hîrstău — funcţionar) au cucerit victoria cu 3—0 (15—10, 16—14, 15—9) în faţa formaţiei 7 Noiembrie. La fete, Libertatea a învins în finală cu 3—1 (8—15, 15—9, 16—14, 15—9) echipa Drapelul roşu.

S-au mai încheiat întrecerile de handbal în 7 fete şi băieţi. Învingători: Textila Gisnădie la băieţi (la etapa a II-a au participat împreună echipele din raion şi din oraş) şi G.S.M. la fete. In fiecare zi se dispută partide în cadrul competiţiilor de popice la care participă 25 de echipe, tot atîtea cît sînt angrenate şi în competiţia de fotbal de a cărei popularitate socotim că nu este nevoie să mai vorbim. La 14 august au loc finalele la tir, la 21 august la şah etc.

O INIŢIATIVA INTERESANTA

După terminarea finalelor, învingătorilor li s-a rezervat o frumoasă surpriză: vor avea prilejul să evolueze în compania unor formaţii care activează în categoria B (fotbal), în campionate de calificare (volei) şi în campionate regionale (şah, tenis de masă). In felul acesta cîştigătoarele întrecerilor vor avea posibilitatea să-şi verifice stadiul de pregătire şi să înveţe din experienţa unor echipe mature. Să ştiţi însă că emoţiile nu au cuprins numai formaţiile participante la Concursul cultural-sportiv ci şi echipele de performanţă. Urmărind desfăşurarea întrecerilor din fazele finale ale Concursului cultural-sportiv al tineretului aceştia din urmă s-au convins de valoarea viitorilor adversari şi cum ţin la prestigiul lor, se tem de surprize...

N. HRISTAGHE

Noul ştrand – mîndria timişorenilor

Zilele trecute a avut loc în oraşul Timişoara deschiderea festivă a unei noi baze sportive, unice în felul ei în întreaga ţară, ştrandul Tineretului. Noua bază se află amplasată în partea de est a oraşului, pe şoseaua Recaşului, în imediata apropiere a Pădurii Verzi. Suprafaţa neregulată a lacului artificial, care aduce cu o elipsă deformată, cuprinde peste două hectare. Lacul este împrejmuit cu plăci de beton, cuprinde peste 36.000 metri cubi de apă şi are situat în mijlocul său două insule pentru plajă. Cabine, duşuri, un restaurant, chioşcuri pentru vînzarea diferitelor produse alimentare, vin să întregească confortul acestei baze în plină construcţie. Canalul de alimentaţie al noului ştrand asigură în permanenţă reîmprospătarea apei din lac, printr-o circulaţie continuă din Bega.

O contribuţie însemnată în amenajarea noii baze sportive timişorene au dat-o muncitorii întreprinderilor din oraş. In mod special s-au evidenţiat, prin numărul mare de ore prestate, muncitorii întreprinderilor: „Tehnometal", „Nikos Beloiannis", „Bernat Andrei", „Industria Lînii", „Uzinele Metalice Timişoara", „Ocskó Terezia", „Teba", „Electromotor", „Ada Marinescu" şi „Bumbacul". Cu prilejul festivităţii de deschidere a noului ştrand au fost amintiţi cîţiva din cei mai harnici muncitori şi muncitoare, care au ajutat cu toate forţele şi cu toată priceperea lor la construirea noii baze sportive. Iată cîţiva din ei: Ştefan Filip, Alexandru Vasile, Iosif Holossi, Francisc Vamoş, Matei Tudor (Tehnometal), Ioan Runcu şi Ioan Toth („N. Beloiannis"). Ecaterina Oşan, Ana Ianculov şi Ioan Bratu („Ocskó Terezia"), Gh. Tohan şi Gh. Iovănescu („Electromotor").

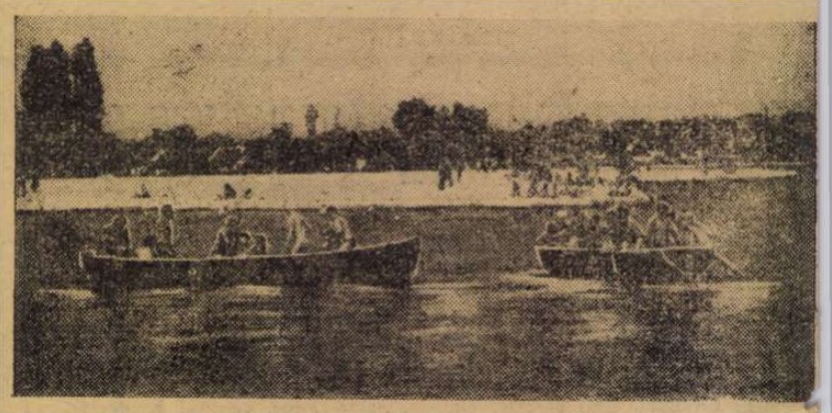

Noul ştrand şi-a deschis larg porţile. Vizitatorii au fost numeroşi chiar din primele zile

Foto: Otto B.

Cei peste 35.000 spectatori care au asistat la deschiderea ştrandului au avut prilejul să asiste la o interesantă demonstraţie de schi nautic executată cu cinci bărci cu motor. A urmat defilarea caiaciştilor şi canoiştilor timişoreni. După cîteva întreceri de caiac şi canoe s-a desfăşurat un concurs de înot la care au participat juniori şi junioare.

In noua bază, care constituie pe drept cuvînt mîndria timişorenilor, accesul publicului va fi gratuit în acest an, drept răsplată a eforturilor depuse de oamenii muncii din oraşul de pe malul Begheiului pentru amenajarea sa.

O. B.

DUPĂ-AMIAZĂ REŞIŢEANĂ

Un nor mare şi cenuşiu plutea de-asupra Cetăţii de foc, atingînd aproape turla înaltă a macaralei noului furnal şi acoperind dealul din spatele uzinei.

— Va ploua oare? — se întrebă îngrijorat lăcătuşul Gheorghe Lucaci de la Sculărie, privind cerul întunecat.

Ce-ai rămas pe gînduri Ghiţă? îl întrebă un muncitor mai în vîrstă din aceeaşi secţie, oprindu-se lîngă el.

— Mi-e frică — îi răspunse acesta luîndu-l de braţ şi plecînd cu el spre poarta uzinei, — că norul ăsta ne va strica întrecerile sportive de după-amiază!

— Dar ce-i azi după-amiază?

— Mai bine spune ce n-o să fie azi după-amiază! — replică Gheorghe Lucaci.

Şi în timp ce mergeau spre casă, printre miile de muncitori care s-au revărsat pe străzile înguste ale Reşiţei (era doar ora schimburilor), Gheorghe Lucaci îi explica celuilalt, răbdător:

— Păi, să zic în primul rînd de întîlnirea de fotbal dintre ai noştri, Sculăria, cu cei de la Motoare Diesel. Apoi, de meciul interesant dintre secţia Termotehnică şi cei de la Utilaj mecanic. Astea, în cadrul campionatului de asociaţie al uzinei. Alături, poţi vedea atleţii şi handbaliştii pregătindu-se pentru viitoarele întreceri. Era să uit! Tot azi îşi reîncep antrenamentele şi luptătorii.

— Cum? Luptătorii pe stadion?

— Exact. Ai auzit bine. Fii se vor întrece într-un meci de... fotbal! Juniorii vor întîlni pe seniori. Mai este un eveniment al sportului de masă. Îl ştii?

— Nu, spune-mi!

— Măi omule, se poate? Este vorba doar de secţia noastră! Fetele din Sculărie îşi încep azi antrenamentele de volei. Ieri şi-au înfiinţat secţia, un vechi vis al lor, iar azi pornesc la treabă. Ai să o vezi pe Elena Olaru, Voica Giuveliuc, Silvia Burmaz, Margareta Aniţa şi încă pe cîteva învăţînd abecedarul acestui frumos sport.

Carnet de reporter

— Dar popice? Vor fi ceva întreceri?

— Cum să nu! Uite, noi am jucat ieri cu cei de la Diesel. Am învins cu 120 de popice diferenţă. Azi, joacă alţii.

— Ai ce vedea!

Apoi, după o clipă privi şi el îngrijorat înaltul cerului. Privindu-l cu coada ochiului pe Gheorghe Lucaci zise:

— Ştii ce? Dacă n-o ploua vin şi eu. Am ce vedea! Apoi, peste cîteva clipe, adăugă:

— Bine ar fi să nu plouă! Sînt curios ce vor face ai noştri. Ce zici, batem?

Şi-n după-masa aceea n-a plouat. Tribuna stadionului era plină, ai fi zis că este duminică după-amiază. Era însă o zi din săptămînă, o zi oarecare, o zi obişnuită. Muncitorii din diferitele secţii îşi susţineau înfocaţi echipa favorită.

OTTO BENKO

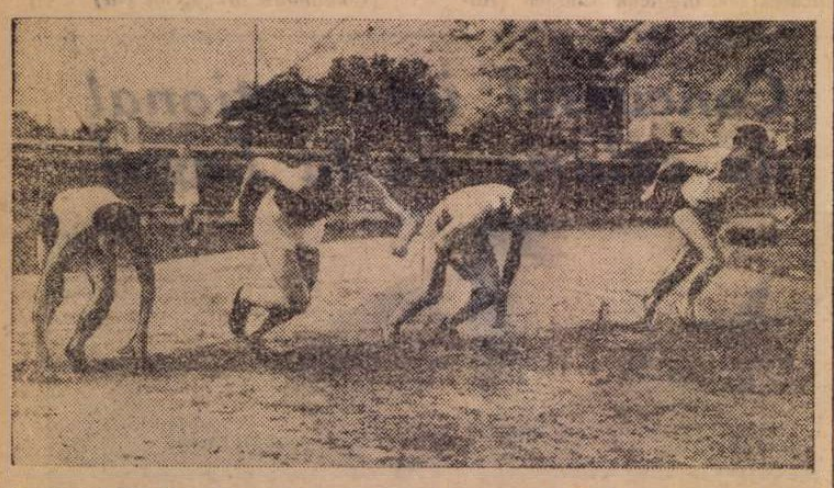

Atletismul cîştigă pe zi ce trece noi şi noi prieteni la Reşiţa. Aspect de la un antrenament

Foto: Otto B.

O zi într-o tabără şcolărească

— Alo, tovarăşe! Incotro?

Foarte serios, omuleţul cu pantaloni scurţi. Să tot aibă 12—13 ani. Plimbă dintr-o mînă într-alta mingea de handbal, parcă ar fi în pauza unui meci. Ei da, ce n-ar face să fie azi pe terenul de sport. Dar vedeţi, a picat planton. Adică „ochi pătrunzător" pe toată tabăra sportivilor. Să nu intre cineva necunoscut fără să-l vadă el. In consecinţă, aplicînd cu zel de invidiat prevederile regulamentului, repetă întrebarea:

— Incotro?

— La conducerea taberei.

— Regret, dar nu e aici. Au plecat toţi la teren.

Şi oftează nostalgic. Afurisit ghinion, să numereşti de planton tocmai azi. E duminică, soare, unii joacă handbal şi alţii îi asistă ca spectatori... Numai plantonul trebuie să stea în tabără. El şi echipele de serviciu de la bucătărie. Azi e de rînd o echipă de scrimere. De dimineaţă au lăsat floretele la rastel şi au luat cuţitele de bucătărie. Au curăţat cartofi. Pe urmă au controlat curăţenia dormitoarelor. Şi cu asta, pînă la ora prînzului şi-au încheiat activitatea. Un alt băiat şade la intrarea unui dormitor şi citeşte „Nicoară Potcoavă". Incolo, tabăra e pustie: toată lumea e plecată la terenul de sport.

★

De şapte zile, în tabără nu e linişte decît... după program. Au venit 254 de elevi şi monotonia estivală a dispărut imediat din poiana de pe Furnica. Toţi elevi fruntaşi la învăţătură şi evidenţiaţi în diferite discipline sportive din Tîrgovişte, Rîmnicu Sărat, Buzău, Ploeşti, Cîmpina. Au venit doisprezece profesori de educaţie fizică, plus unul de muzică. Sub conducerea directoarei (profesoara Margareta Rotaru) se poate întruni oricînd un consiliu profesoral. Şi se întîmplă, destul de des, fiindcă nimeni nu susţine că întocmirea unui program de activitate e ceva uşor. Cu toate că programul are cîteva puncte fixe, ce se repetă zilnic. Dimineaţa, de pildă, se face instruire sportivă pe discipline. Handbaliştii îşi perfecţionează aruncările la poartă din săritură şi din plonjon, învaţă cele mai eficace soluţii de apărare în „zonă". Voleibaliştii exersează pasele, loviturile de atac, blocajul. Scrimerii descompun, în mişcări tehnice studiate ştiinţific, tot ceea ce d'Artagnan făcea deseori în mod reflex. După patru ore de pregătire tehnică, odihna de două ore de după-amiază nu mai e nevoie să fie anunţată ca „obligatorie": se respectă de la sine.

Şapte zile, de cînd elevii au venit în tabără, nu e mult. Şi totuşi aruncările la handbal, atacurile la volei, asalturile la scrimă s-au perfecţionat vizibil. Dar se poate umple o zi întreagă numai cu sport? Evident că nu. Intr-o seară a avut loc un festival artistic, care a înregistrat debuturi satisfăcătoare. Corul a interpretat cîteva melodii. Eleva Stoicescu, cunoscută mai ales pentru atacuri aproape imparabile la volei, a demonstrat că ştie să recite şi versuri, ba chiar să şi cînte într-un trio vocal. Elevul Laurenţiu Ionescu, o „tînără speranţă" la scrimă, a demonstrat şi calităţi de solist vocal. Iar cît priveşte calităţile de alpinişti, le-au demonstrat toţi în cîteva excursii la Poiana Stinii, Piscul Cinelui şi Stînca Ana. Şi se vor mai face şi alte excursii: la Vîrful cu Dor, Piatră Arsă, la Urlătoare şi Cota 1400. Au la dispoziţie un cabinet medical şi o infirmerie. Cabinetul medical a mai primit din cînd în cînd vizita unor pacienţi ocazionali (o zgîrietură la genunchi, o rosătură la gleznă). Infirmeria, nu.

Sportivii în pantaloni scurţi au domenii destul de vaste. Au dormitoare spaţioase, au sală de club, au echipament sportiv. Dar în dormitoare sînt puţine dulapuri şi îmbrăcămintea stă agăţată pe prichiciul ferestrelor ca nişte vele pestriţe de corăbii. Ar vrea elevii să citească o carte, dar biblioteca lipseşte din nu se ştie ce motive. Staţia de radioamplificare s-a defectat şi refuză să se întoarcă singură de la atelierul de reparaţii. Dar directoarea taberei ne asigură că toate se vor pune la punct în cel mai scurt timp (Să sperăm că va fi timp record!).

Ce vor face de acum înainte sportivii? Mai au încă destule zile de tabără. Ei bine, pe lîngă programul de pregătire sportivă propriu-zisă care se desfăşoară pe coordonatele lui bine stabilite, vor fi şi manifestări culturale. De pildă, un concurs deschis soliştilor vocali, instrumentali şi recitatorilor. Cîştigătorii vor primi premii, şi fiindcă nimeni nu vrea să scape prilejul, pregătirile au început. Eleva Tamara Petracovici, speră că va obţine toate voturile juriului interpretînd cîntece româneşti. Aristotel Rădoi, va participa în cursă cu melodii cîntate la acordeon. Pronosticuri încă nu se fac, fiindcă concurenţii se pregătesc în... secret şi stadiul lor de „încălzire muzicală" e încă necunoscut. Se va mai organiza şi o seară de muzică uşoară şi populară romînească, aşteptată cu viu interes.

La terenul sportiv e animaţie de zile mari. S-a deschis o nouă competiţie şi toată populaţia taberei e acolo. Meci de handbal. Joacă „Zefirul" cu „Scînteia". Luptă dîrză care face să palpite asistenţa răsfirată pe peluzele improvizate. Galerie în toată regula, încurajîndu-şi favoriţii, dezaprobînd atacurile neregulamentare ale adversarilor, înaintea arbitrului. Profesorii dau sfaturi tehnice, alternîndu-le cu îndemnuri. Minutele trec, victoria stă în cumpănă. Cînd, un înaintaş îşi fenteză adversarul şi marchează spectaculos. A învins „Zefirul" cu 4—3.

...Cum să nu ofteze nostalgic plantonul din tabără?

A. SANDU

Sportul în continuă dezvoltare în satele regiunii Oradea

Din ce în ce mai mulţi ţărani colectivişti şi întovărăşiţi din satele regiunii Oradea iau parte activă la viaţa sportivă. Aşa, de exemplu, în comuna Zimbru raionul Gurahonţ, asociaţia sportivă Avîntul cuprinde peste 150 de membri. Această cifră poate că nu impresionează la prima vedere, dar dacă cunoaştem faptul că, cu ani în urmă sportul era cu totul necunoscut locuitorilor acestei comune, atunci ne putem da seama de eficacitatea muncii organizatorice desfăşurate pentru înscrierea de noi membri în asociaţiile sportive.

Pe lîngă activitatea sportivă practicată în timpul liber, membrii asociaţiei sportive Avîntul iau parte activă şi la acţiuni de muncă patriotică pentru înfrumuseţarea comunei. Astfel, ei au săpat şanţurile de pe marginea drumurilor şi au împădurit mai multe hectare cu diverşi puieţi. In aceste zile, membrii asociaţiei sportive se pregătesc pentru a se prezenta cît mai bine la întrecerile Concursului cultural-sportiv al tineretului ce va avea loc la Sebiş. Printre cei mai buni sportivi din comună care s-au evidenţiat şi cu prilejul acţiunilor de muncă patriotică, se numără tinerii Ioan Chiu, Florea Aslău, Teodor Bisorca s.a.

ILIE GHIŞA
coresp. regional